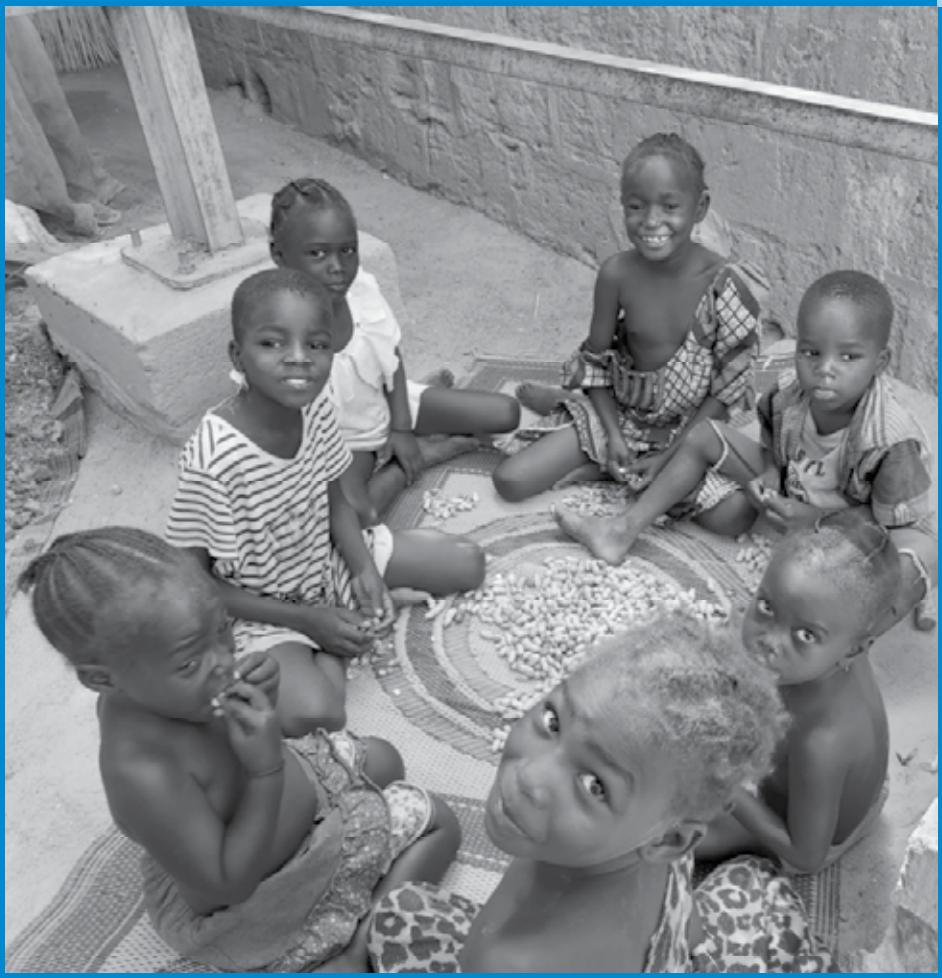
CSI
Christian Solidarity International

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 2 / 2021

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 30

Slovo úvodem

„Tolik lidí je pronásledováno kvůli své víře, jsou přinuceni opustit své domovy, farnosti, zemi a svoje blízké! Jsou pronásledováni a zabíjeni kvůli tomu, že jsou křesťané. Táži se: Kdo z vás se modlí za pronásledované křesťany? Přidejte se ke mně, ať je můžeme podporovat modlitbami a materiální pomocí.“ papež František

Drazí přátelé CSI!

200 milionů, 240 milionů, 260 milionů, 340 milionů – tak z roku na rok roste počet pronásledovaných křesťanů ve světě. Každý osmý křesťan trpí nějakou formou útlaku nebo diskriminace. Počet křesťanů zavražděných z náboženských důvodů se loni zvýšil o 60 %, kdy bylo pro víru zabito 4761 křesťanů – třináct každý den. 4277 křesťanů bylo vězněno bez procesu a téměř vždy na základě smyšlených obvinění. V klasifikaci států se situace jednoznačně zhoršila. Zeměmi extrémního pronásledování jsou Severní Korea, Afghánistán, Somálsko, Libye, Pákistán, Eritrea, Jemen, Irán, Nigérie, Indie, Irák a Sýrie. Nejčastější příčinou diskriminace je radikální islám, etnické konflikty v Africe, represe ze strany komunistického režimu v Číně, hinduistický extrémismus v Indii a organizovaný zločin ve Střední Americe. Pozitivní je jen nižší počet zničených kostelů a náboženských areálů.

Jednou ze zemí s extrémním pronásledováním je Nigérie, kde bylo za posledních 12 let zabito téměř 35 000 křesťanů a statisíce byly násilně vysídleny. Prakticky úplná beztrestnost podněcuje džihádisty ke stále intenzivnějšímu teroru. O situaci v Nigérii se dočtete hned v úvodu Zpravodaje. Z Nigérie je i foto na titulní straně.

Pravidelně ve Zpravodaji informujeme o únosech, nucených sňatcích a islamizaci nezletilých nemuslimských dívek v Pákistánu – další zemi s extrémní mírou pronásledování, kde se snaží CSI pomáhat. Budu Vám vděčná, když zašlete protestní lístek.

Zemí, kde dochází k násilí na křesťanech, je čím dál víc. Mosambik je jednou z nich a ve Zpravodaji so dozvíte o islámském teroru v severovýchodním cípu země.

V minulých dnech papež František navštívil Irák. Šlo o velice důležitou cestu spojenou s obrovskými riziky, která čtyři a osmdesátiletý papež podstoupil, aby přispěl k záchraně starobylé irácké křesťanské komunity. Ta čelila v posledních dvou desetiletích obrovskému a systematickému pronásledování, vyhánění, bombardování, vraždění, znásilňování a zotročování. Islámské teroristické organizace zničily po roce 2003 stovky kostelů a vyvolaly vlnu emigrace, po které se irácká církev zmenšila na šestinu původního počtu. Irák je obrazem tragické situace křesťanů na Blízkém východě. Papež František ve svých promluvách kladl důraz na lidské bratrství. Ve starověkém Uru, biblickém rodišti Abrahama, se konalo modlitební setkání zástupců monoteistických náboženství. Dodatečně se dozvídáme, že proběhlo bez účasti židů, protože nebyli do Iráku vpuštěni a místní zástupce nebyl nalezen. V roce 1948 žilo v Iráku 140 tisíc židů. Do dnešních dnů zůstalo v Iráku z početné a vzkvétající židovské komunity půl tuctu, ano, slovy šest židů. Modleme se, aby to s mezináboženským lidským bratrstvím napříště dopadlo lépe. Jinak by se mohlo stát, že za několik desítek let na mezináboženské setkání do Uru už nedorazí ani jediný křesťan.

Ve Zpravodaji se dočtete také o Indii. Nejlidnatější demokracie světa se už několik let řadí mezi země s extrémním pronásledováním způsobeným snahou vytvořit z Indie nacionalistický stát.

Zahrnula jsem Vás spoustou smutných čísel. Je těžké si připustit, že za každým tím číslem se skrývají osudy jednotlivých pronásledovaných křesťanů, židů ale i muslimů. Tím spíše Vám děkuji, že Vám není lhostejný osud lidí pro víru pronásledovaných, že se o jejich osudy zajímáte a za trpící i jejich utlačovatele se modlíte. Děkuji za finanční příspěvky, díky kterým je činnost CSI vůbec možná. Přeji nám soustředěné postní období a radost z Kristova vzkříšení.

Monika Kahancová

Nigérie: Radikální muslimové chtějí ovládnout celou Nigérii

„Stát s více než 80 miliony křesťanů nemůže být zemí bez naděje.“ Dr. Emmanuel Franklyne Ogbunwezeh

Nigerijec Dr. Emmanuel Franklyne Ogbunwezeh, který se zabývá prevencí genocidy v Africe, popisuje v rozhovoru pronásledování křesťanů v Nigérii a vysvětluje, proč není vyloučena genocida podobná té ve Rwandě. Vidí ale i legitimní naději na mírové urovnání.

CSI: V posledních letech nebylo nikde zavražděno tolik křesťanů kvůli víře, jako v Nigérii. Jaký byl poslední rok?

Franklyne Ogbunwezeh: Podle internetového portálu christianitytoday.com byla Nigérie v roce 2020 vedle Pákistánu zemí, kde byli křesťané vystaveni nejhoršímu násilí. Podle údajů nigerijské nevládní organizace Intersociety bylo loni v Nigérii zabito 2400 křesťanů. Počet křesťanů zavražděných v Nigérii od roku 2009 se tak zvyšuje na 34 600.

Je možné říci, že křesťané jsou v Nigérii ohroženi především třemi islámskými teroristickými skupinami – Boko Haram, ISWAP (Islámský stát západní Afriky) a extremisty z kmene Fulbů?

Ano, jedná se o nejvlivnější teroristické skupiny, jejichž cílem je vymýtit křesťanství v Nigérii a vytvořit islámský stát. V zemi, jako je Nigérie, kde křesťané tvoří téměř 50 procent populace, nelze takového cíle dosáhnout bez obrovského krveprolití. V roce 1999 zavedlo 12 severonigerijských svazových států právo šaría. Islámský právní řád, který je v ostrém rozporu s právem na svobodu vyznání, silně komplikuje život křesťanům, kteří zde žijí. Také při obsazování vládních postů jsme svědky diskriminace kvalifikovaných křesťanů.

Útočí radikálové z kmene Fulbů a Boko Haram také na umírněné muslimy?

Dodnes nemáme žádný důkaz, že by Fulbové někdy napadli muslimy. Cílem jejich útoků a rabování jsou křesťanské vesnice. Džihádisté z Boko Haram a ISWAP jsou aktivní obzvláště na severovýchodě Nigérie, zatímco Fulbové zabíjejí křesťany v centrálních oblastech země s tím, že se stále více tlačí na jih.

Které oblasti jsou pro křesťany bezpečné? Je to jih a severozápad země?

Ano – tyto dvě oblasti jsou pro křesťany ve srovnání s postiženými oblastmi relativně bezpečnější. Bezpečí to může být ale jen dočasné, protože Boko Haram a nomádi z kmene Fulbů chtějí ovládnout celou Nigérii. Křesťané mohou být v Nigérii v trvalém bezpečí pouze tehdy, budou-li teroristické skupiny zastaveny.

Je pravda, že se pastevci z kmene Fulbů radikalizovali po zvolení Muhammada Buhariho prezidentem Nigérie?

Prezident Buhari je muslim z kmene Fulbů. Po jeho zvolení opravdu Fulbové spáchali některé odporné zločiny. Na mnoho křesťanů dění v Nigérii pod jeho vedením působí tak, že prvořadými Nigerijci jsou Fulbové, po nich následují ostatní muslimové a pak křesťané. Odtud pochází napětí a nepokoje v zemi.

Nejhorší je, že téměř žádný z extremistů nebyl nikdy za zločiny na křesťanech stíhán. Na beztrestnosti je pronásledování křesťanů v Nigérii založeno.

Vánoční nadílka

Jsou tu nějaké další hrozby?

Kromě hladomoru, zejména na severovýchodě, hrozí etnické a náboženské konflikty, které od konce války v Biafře (1970) doutnají jako spící sopka. Nigerijci různých etnik na sociálních sítích šíří projevy smrtící nenávisti.

Vzájemná nedůvěra je v Nigérii hluboce zakořeněná a její rozdmýchávání na nigerijských fórech a sociálních sítích se může stát živnou půdou genocidy podobné té, ke které došlo ve Rwandě.

Co by měla vláda udělat, aby zastavila vlnu útoků proti křesťanům?

Musí chránit životy všech Nigerijců. Současná vláda ale nemůže za všechno. Od vyhlášení nezávislosti se žádné vládě nepodařilo dostat Nigérii na cestu míru a pokroku. Nigérie musí být politicky decentralizována a restrukturalizována, což by umožnilo státní policii rychleji reagovat na hrozby.

Vláda by se také měla vážně zabývat řešením problémů frustrované mládeže bez vyhlídek, pro kterou je příslušnost k Boko Haram lákavou vyhlídkou. Toho lze dosáhnout prostřednictvím vzdělávacích projektů a programů odborné přípravy v oblasti práce a podnikání.

Jak by se měl zachovat Západ?

Západ může úsilí o restrukturalizaci podpořit. Naléhavě potřebná je finanční a materiální pomoc vysídleným křesťanům. Západ také musí vyvíjet tlak na nigerijskou vládu, aby dostála své zákonné odpovědnosti chránit všechny občany bez ohledu na náboženskou příslušnost.

Je situace křesťanů v Nigérii beznadějná?

Distribuce pomoci

Země s více než 80 miliony křesťanů nemůže být bez naděje. Nigerijští křesťané věří, že je současná temnota nepohltí, protože stejně jako biblický Job vědí, že „jejich Vykupitel žije“.

Nigerijští křesťané si i s omezenými prostředky vzájemně pomáhají. Jmenoval bych například Komisi pro spravedlnost a mír katolických diecézí v Nigérii, která iniciuje mnoho projektů mezináboženského dialogu, živí hladové nebo dokonce staví nemocnice a školy. Jde zároveň o důležitý hlas, který volá nigerijskou vládu k zodpovědnosti.

Reto Baliarda

Dr. Emmanuel Franklyne Ogbunwezeh žil téměř 30 let v Enugu v jihovýchodní Nigérii. V roce 2003 se přestěhoval do Frankfurtu, kde žije se svou rodinou. Od října 2020 pracuje pro CSI a zabývá se především prevencí genocidy v Africe. O své misi říká: „Historie nás učí, že mnozí pachatelé genocidy citlivě reagovali na tlak veřejnosti a zároveň připravovali plány na vyhlazení svých obětí. Proto musíme hledat známky takových plánů a vypracovat strategii, která potenciální pachatele odradí. Takovým nástrojem pro působení na veřejnost mohou být např. protesty.“

CSI
Christian Solidarity International
Křesťanská mezinárodní solidarita

Nigérie: Mladá matka byla zraněna a ovdověla při útoku džihádistů

„Děkuji Bohu, že je mi dnes lépe.“ Patience Bitrus

Patience Bitrus z centrální Nigérie přišla o manžela při útoku Fulbů. Matka tří dětí přežila vražedný útok s těžkým střelným poraněním břicha. CSI přispěla na léčení zraněné ženy.

Patience Bitrus

Kaduna je jedním z nigerijských svazových států těžce postižených násilím nomádů z kmene Fulbů. Znovu a znovu se opakují teroristické útoky na venkovské křesťanské obyvatelstvo. Nedávno bylo v jižní oblasti státu Kaduna zmasakrováno 30 křesťanů.

Nájezd muslimských bojovníků změnil rodině život

Také rodina Patience Bitrus (31) z vesnice Kigudu se stala terčem útoku radikálních Fulbů. Matka tří dětí se jako úspěšná švadlena významně podílela na obstarání živobytí rodiny. Spokojený život mladé rodiny náhle skončil v noci 9. července 2020. Patience vzpomíná: „Útočníci zastřelili manžela a zapálili náš dům.“ Džihádisté chtěli zavraždit i Patience: „Stříleli mě do břicha. Měla jsem štěstí, že mě včas odvezli do nemocnice v Zonkwě, kde mi lékaři vyjmuli kulky. Mé děti díky Bohu vyvázly bez zranění.“

Mladá vdova se vyléčila a děkuje Bohu, že je jí lépe: „Jsem vděčná CSI, že mi zaplatila léčbu a poskytla mi potraviny.“

Patience má přesto obavy z budoucnosti. Šicí stroj byl zničen při požáru domu. Chybí jí peníze na nový stroj a materiál: „Ráda bych pokračovala ve své milované profesi, abych uživila děti.“ Partneři CSI v Kaduně pomohou Patience vrátit se k profesi švadleny.

Reto Baliarda

Pákistán: Boj proti vynuceným sňatkům

Třináctiletá křesťanka Arzoo byla unesena o více než 30 let starším muslimem a donucena k sňatku. Na základě verdiktu soudu byla umístěna do státního domu na ochranu žen. Pákistánský partner CSI usiluje o uzákonění vyššího věku dívek pro vstup do manželství.

Třináctiletá obyvatelka dvacetimilionového města Karáčí Arzoo Raja byla unesena ze svého domu 13. října 2020 krátce poté, co její rodiče odešli do práce. Únosce, 44letý Ali Azhar, ji donutil konvertovat k islámu a k sňatku. Obvinění ze strany rodičů odmítal s tím, že Arzoo bylo 18 let, dobrovolně konvertovala k islámu a vzala si ho.

Případ Arzoo byl široce probírán na sociálních sítích a vyvolal rozhořčení veřejnosti. Proti činu se postavili zejména křesťané, ale i muslimové. Na facebooku byla vytvořena speciální stránka, kterou využilo mnoho Pákistánců k projevení solidarity. Partnerská organizace podporovala rodinu finančně, protože otec Arzoo přišel o práci řidiče, neboť se musel zabývat případem své dcery. Také kriminalisté pomáhali s právní pomocí při pohnání únosce před soud.

Soud Arzoo vysvobodil a byla odvezena na bezpečné místo pro pronásledované ženy. Anjum Paul pokračuje v práci, aby se dívka mohla vrátit k rodičům.

Arzoo Raja pod ochranou policie

Kořeny problému

Případ Arzoo Raja není zdaleka ojedinělý. Dívky z náboženských menšin, především křesťanky a hinduistky, jsou častou obětí nucených sňatků a islamizace. Mnoho takových případů je promlčeno, protože jsou-li rodiče dívky chudí, nemohou si dovolit zahájit stíhání, nebo jsou donuceni obvinění stáhnout. Unesené dívky žijí v domech svých únosců, aniž by o tom někdo věděl. Počet únosů a vynucených konverzí znepokojivě roste a vláda problém řeší velice liknavě.

Problém je třeba řešit u kořenů a partner CSI Anjum Paul se mu soustavně věnuje. Právní ochrana nezletilých dívek je nedostatečná. Zvýšení minimálního věku pro uzavření manželství na 18 let by přineslo i ochranu před dětskou prací a otevřelo dívkám možnost dokončit odpovídající školní docházku. V současnosti je minimální věk dívek pro vstup do manželství 16 let (chlapci 18 let).

V roce 2019 byl v pákistánském senátu schválen zákon zakazující nezletilým dívkám vstup na trh práce. Jeho praktikování ale pozastavil parlament. Ministerstvo pro náboženské záležitosti a někteří členové vlády zákon odmítli, protože není v souladu s islámskou doktrínou a právem šaría.

K úsilí o lepší právní ochranu dětí se připojují i muslimové. Anjum Paul zahajuje novou kampaň za prosazení zákona: Práva dětí a rovnost žen a mužů. Organizuje osvětovou činnost a setkání s aktivisty za lidská práva. Anjum Paul cíleně spolupracuje s muslimskými politiky, kterým nejsou práva dětí lhostejná. „Jen tak máme šanci zákony změnit," říká.

Kampaň v pákistánských médiích

Téma je ve veřejném prostoru diskutováno prostřednictvím rozhlasových a televizních rozhovorů. Někteří novináři se tématem zabývají a informují o něm v renomovaných novinách. Anjun Paul si je vědom, že k dosažení právní ochrany nezletilých dívek vede ještě dlouhá cesta. Říká: „Mám sen, že se jednoho dne všechny dívky, které žijí v nuceném manželství, vrátí ke svým rodičům."

Zašlete, prosím, protestní lístek!

Mosambik: Džihádisté šíří teror a hrůzu

Od roku 2017 útočí džihádisté v mosambické severní provincii Cabo Delgado na civilisty. 300 000 lidí je na útěku a humanitární krize sílí. CSI podporuje nouzovou pomoc poskytovanou na místě misí Pro Vision.

Mark Harper, generální ředitel Pro Vision Mosambik, vzpomíná na setkání s pastorem Joao* v říjnu 2018 v hlavním městě provincie Cabo Delgado Pemba. To, co mu řekl, bylo otřesné: „Pastor musel pohřbít členy své kongregace. Byli během vražedného útoku sťati islámskými teroristy."

Útoky muslimských teroristů, kteří si říkají al-Šabáb**, začaly v roce 2017. Jde převážně o mladé muže vyzbrojené mačetami.

Verbování teroristů

Cabo Delgado je bohaté na přírodní zdroje. Projekt těžby zemního plynu budují nadnárodní energetické společnosti. Region je ale zároveň jednou z nejchudších provincií Mosambiku. Nezaměstnaní mladí lidé bez perspektivy jsou ideální cílovou skupinou pro nábor a radikalizaci nových džihádistů.

Tábor uprchlíků z provincie Cabo Delgado

Navzdory varování umírněných muslimů se vláda dlouho snažila útoky utajit. Nyní se však počet smrtících útoků ze strany teroristických skupin zvýšil tak, že už není možné dění ignorovat. 31. října 2020 bylo při útocích na vesnice sťato 20 lidí. Více než 300 000 lidí bylo nuceno své domovy opustit a teroristé tak ovládají rozsáhlé území. Předlužená chudá jihoafrická země není schopná na krizi reagovat.

Lidé vysídlení z Cabo Delgado pobývají v přeplněných uprchlických táborech nebo u příbuzných ve městech. Všechno museli nechat ve svých domovech a na mnoha místech se šíří hlad. Současnou krizi ještě prohloubila pandemie, protože mnoho humanitárních agentur opustilo oblast.

Sirotci v novém domově

CSI pomáhá

Mark a Lesley Harperovi z organizace Pro Vision zůstali v Cabo Delgado doposud. Se svým týmem se snaží zmírnit všudypřítomný nedostatek. Za příklad uvádí postoj pastora Joaa: „Přijal řadu uprchlíků ve svém malém domě. Mezi nimi jsou i děti kolegy, který byl spolu se svou ženou sťat teroristy. Pastor Joao poskytuje vysídleným lidem útěchu, pomáhá jim na útěku, dodává jim oblečení a potraviny.“ CSI organizaci Pro Vision v Cabo Delgado podporuje. Mark a Lesley jsou vděční za jakoukoliv finanční pomoc, za kterou nakupují stany, zásoby a podporují lidi na útěku.

* jméno změněno

** nezaměňovat s nechvalně známou organizací al-Šabáb z východní Afriky

Náhorní Karabach: Další genocida dočasně pozastavena

„Náš dům byl zničen ázerbájdžánskou armádou.“ Sona

Po týdnech bombardování ázerbájdžánskými a tureckými silami prosadilo Rusko dne 9. listopadu 2020 příměří. Mnohé arménské oblastí v Náhorním Karabachu nyní ovládá Ázerbájdžán. CSI podporuje humanitární pomoc v terénu.

Arméni jsou prvním národem, který v roce 301 konvertoval ke křesťanství. Během první světové války se vůdci tehdejší Osmanské říše rozhodli vyvraždit křesťanské obyvatelstvo Turecka. V následujících masakrech a deportacích zahynul více než milion Arménů. Na konci války se osmanská říše zhroutila a Rusko dobylo jednu z posledních dochovaných částí arménské vlasti, Arménskou republiku na Kavkaze. Náhorní Karabach byl součástí této republiky a její obyvatelstvo bylo z 90 procent arménské.
Sovětský vládce Josef Stalin integroval Náhorní Karabach do Muslimské sovětské republiky

Ázerbájdžán, který také ovládalo Rusko. Sedmdesát let čelili Arméni z Náhorního Karabachu diskriminaci ve své vlasti.

Šestiletá válka

Po rozpadu Sovětského svazu na konci 80. let vyhlásili Arméni v Náhorním Karabachu nezávislost na Ázerbájdžánu. Ázerbájdžán se pokusil vyčistit své území od Arménů. Pogromy ve zbytku Ázerbájdžánu vyhnaly statisíce Arménů z domovů. Genocida se opět rozběhla.

Arméni z Náhorního Karabachu se bránili a byli za to pokáráni Arménskou republikou. Boje trvaly od roku 1988 do roku 1994, padly desítky tisíc lidí a z více než milionu Arménů a Ázerbájdžánců byli uprchlíci. V nejisté fázi války, kdy byl Náhorní Karabach zcela obklopen ázerbájdžánskými silami, přepravila CSI do obléhané oblasti letecky náklad humanitární pomoci. V roce 1994 se Arménie, Ázerbájdžán a Náhorní Karabach dohodly na příměří a Náhorní Karabach se stal de facto nezávislou republikou.

Nové útoky

27. září 2020 zahájil Ázerbájdžán další útok na Náhorní Karabach. Turecko podporovalo invazi nálety a drony a dopravilo na bojiště tisíce džihádistů ze Sýrie. Tito bojovníci zveřejňovali videa, na kterých se ukazují se zabitými Armény. Na svém postupu Náhorním Karabachem ázerbájdžánské síly popravují Armény – civilisty a bojovníky, kteří zůstali pozadu. Více než 100 000 ze 150 000 karabašských Arménů uprchlo do Arménie.

Uprchlíkům přicházejícím do arménského hlavního města Jerevanu CSI ve spojení s místní církevní komunitou poskytovala oblečení, léky, potraviny a ubytování.

Velká část světa bohužel jen sledovala válečný konflikt s tisíci padlých na obou stranách. Turecko i Ázerbájdžán dostávají vojenskou pomoc od Spojených států a mají hluboké hospodářské a vojenské vazby s Evropou. Odhodlaná, jednotná reakce Západu mohla invazi zastavit.

Foto na protější straně dole - Sona (17) a Derenik (15) z Martuni ovládaného Ázerbájdžánem Po zničení jejich domu se skrývali ve sklepě.

Nejistá budoucnost

Ve chvíli, kdy bylo arménské armádě 9. listopadu vyhrožováno totálním útokem z Ázerbájdžánu, zasáhlo Rusko a vynutilo si příměří. Velká část Náhorního Karabachu se stala součástí Ázerbájdžánu.

Tisíce Arménů ztratily vlast. V zoufalství zabalili své osobní věci do aut a zapálili své domy, aby v nich Ázerbájdžánci nemohli bydlet. Ve ztracené oblasti se nachází mnoho arménských kostelů a klášterů, jako např. tisíc let starý klášter Dadivank. Arméni se obávají, že Ázerbájdžánci kostely a kláštery zničí.

Foto - Klášter Dedivank

CSI pomáhá

Od počátku obnoveného konfliktu stojí CSI na straně Arménů, snaží se působit na politické vůdce v USA a v Evropě a poskytuje humanitární pomoc. CSI bude i v roce 2021 podporovat desetitisíce Arménů, kteří se stali bezdomovci. *Joel Veldkamp – CSI*

Indie: Budování nacionalistického státu

Indická vláda transformuje největší demokracii světa na hinduistický nacionalistický stát. To, co začínalo jako drobná lokální opatření, se změnilo v celostátní pronásledování menšin, porušování lidských práv a diskriminaci.

Rozsah porušování lidských práv je v současnosti alarmující. Hrozivé je, že indická vláda už ani neskrývá snahu vybudovat z Indie 100% hinduistický stát. „Kam to vede?“ ptá se právník spolupracující s CSI, který je denně konfrontován s porušováním lidských práv, a pokračuje: „Pro nás právníky je stále obtížnější zaručit právní ochranu našich klientů a i my sami jsme stále častěji terčem zastrašování ze strany státních orgánů. Jde o zachování rovnosti před zákonem, svobody projevu a vyznání v demokratickém ústavním státě.“

Ochrana menši není zaručena

Zejména ve venkovských oblastech trpí příslušníci náboženských menšin, dalíté (příslušníci nejnižší kasty nedotýkaných) nebo příslušníci přírodních kmenů nedostatečnou ochranou. Vláda také zneužívá pandemii COVID-19 k prosazování své agendy.

Dalíté

Státní dohled

Nedávno vláda oficiálně požádala obyvatele, aby sledovali sousedy a lidi ve svém okolí, kteří nejsou hinduisty, a aby příslušným úřadům vhodnou formou hlásili takzvaná „provinění“. K zatčení nebo vyhoštění

osoby z vesnice, útoku nebo dokonce zabití stačí svědectví jedné osoby a příslušníci nehinduistických náboženství jsou tak vydáni svévoli donašečů. Na mnoha místech se křesťané scházejí v utajení a snaží se chovat co nejméně nápadně.

Ničivé důsledky pro bezpočet lidí v nouzi

Indická vláda bez varování schválila návrh novely zákona o zahraničních příspěvcích (FCRA). Tato změna přinesla ještě přísnější kontrolu nevládních organizací. Zákon již před novelizací vedl k uzavření tisíců humanitárních organizací, jako je Greenpeace a Compassion International. Po této protiústavní změně, která porušuje mezinárodní právo, muselo mnoho dalších organizací, jako je Amnesty International, ukončit v Indii svou činnost.

Podpora CSI pro právníky a pastory

I v této obtížné době pomáhá CSI na místě. Podporujeme právníky, aby mohli rozvíjet právní a politickou podporu pronásledovaných. Podporujeme také pastory, seznamujeme je s jejich právy, aby se mohli lépe bránit. Naši spolupracovníci pomáhají vytvářet sítě pastorů, kteří se vzájemně podporují. Pokud dojde k útoku, CSI pomáhá pastorům a členům církve pokrytím nákladů na pobyt v nemocnici, léky, potraviny, oblečení a právní pomoc. Nespočet Indů už se stalo obětí brutálních útoků.

Křesťany před útoky nechrání ani koronavirová pandemie. Tento křesťanský pár je vděčný za potravinovou pomoc

Pandemie zneužita k násilí proti křesťanům

Celonárodní uzávěra způsobená pandemií COVID-19 vedla k dočasnému snížení násilí na křesťanech. Lidé museli zůstat doma, bohoslužby a další události byly zrušeny. Od června 2020 se počet útoků na křesťany opět zvyšuje. Ke konci října bylo oficiálně hlášeno přes 220 případů, a to i přes měsíční uzamčení. Masový odchod milionů Indů z velkých měst do venkovských oblastí vedl k zastavení činnosti sociálního a právního systému, zejména právě ve venkovských oblastech. I přes uvolnění proticovidových opatření nouzový stav pokračuje a miliony příslušníků náboženských menšin jsou vůči svévoli hinduistických extrémistů ještě zranitelnější. Mnoho případů není ani registrováno. CSI bude i nadále poskytovat potřebnou pomoc pronásledovaným.

Projektová CSI manažerka pro Indii

Křesťanská žena při útoku zraněna

Vesničané pobízeni hinduistickými extrémisty zaútočili a násilně vystěhovali křesťany ze tří vesnic v indickém státě Čatísgargh. Křesťané totiž nechtěli finančně podporovat hinduistický festival.

K útokům došlo 22. a 23. září 2020. Jeden z postižených křesťanů, Sivram Koyam, hledali bezprostředně před útoky neúspěšně ochranu u policie: „Zatímco jsem se u policie marně dožadoval pomoci, útočníci napadli moji manželku, protože mě nemohli najít. Manželku zbili tak, že musela být převezena do nemocnice."

Koyam ještě s dalšími osmi křesťany uprchl. Někteří extremisté se rozběhli za uprchlíky a zajali jednoho křesťana. Doposud se neobjevil.

Indický projektový manažer – CSI

Etiopie: Konflikt v regionu Tigrai

Alarmující zprávy přicházejí z Etiopie, kde už tři měsíce zuří konflikt v tigrajském regionu. Více než sedm set lidí údajně v polovině ledna zahynulo při masakru před kostelem P. Marie ze Sionu v Aksúmu. Lidé, skrývající se před útočníky v kostele etiopské pravoslavné církve, byli vyvedeni ven a zastřeleni.

Podle anglikánského týdeníku Church Times UK se zločinu dopustila etiopská vládní vojska a amharská milice. Odhaduje se, že v době útoku se v kostele ukrývalo nejméně tisíc lidí. Do západních médií proniklo jen velmi málo zpráv o masakru, protože komunikace s regionem Tigraj je vzhledem k probíhajícímu konfliktu omezena. Novináři se v těchto oblastech nesmějí pohybovat a zdrojem zpráv jsou proto pouze místní lidé, kterým se podařilo uprchnout. Podobně při listopadovém masakru v Mai Kadra se začaly na západě objevovat první podrobnější zprávy až s několikatýdenním zpožděním.

Válka vypukla v Etiopii na začátku listopadu minulého roku, kvůli napětí mezi místní vládou v Tigraj usilující o nezávislost regionu a vládou premiéra Abiyego Ahmeda, který se snaží udržet jednotu země. Druhým důvodem konfliktu je rozhořčení nad marginalizací Tigrajů, kteří kdysi dominovali ve vládnoucí koalici a byli odsunuti vládou současného premiéra. Ten ihned po svém nástupu k moci v roce 2018 rozpustil vládnoucí koalici a politické skupiny rozdělené podle etnik spojil v jedinou stranu. Představitelé tigrajského etnika však do ní odmítli vstoupit. Obvinili premiéra z vlády pomocí etnických čistek. Abiy Ahmed se ohradil s tím, že předchozí vláda byla zkorumpovaná. Vojenská ofenzíva byla zahájena poté, co tigrajské síly zaútočily na jednu z vládních vojenských základen na svém území. Odhaduje se, že na obou stranách konfliktu, které se navzájem obviňují z rozpoutání války, zahynuly již tisíce lidí.

Podle místních byla jedním z cílů útoku Archa úmluvy, či přesněji řečeno desky zákona, které jsou podle tradice uchovávány ve zvláštní kapli při kostele P. Marie ze Sionu. Místní jsou přesvědčeni, že ji útočníci chtěli ukrást a odvést do hlavního města Addis Abeby. Stráž u Archy drží doživotně jeden mnich, který nikdy neopouští budovu. Nikdo jiný nemá přístup do tzv. Kaple desky, kde je vzácná relikvie uložena. Podle etiopských legend přivezl Archu úmluvy z Izraele první etiopských král Menelik I., který měl být synem královny ze Sáby a Šalomouna. O tom, zda aksúmská svatyně může uchovávat pravou archu úmluvy, se vedou debaty. Etiopská pravoslavná církev je o tom pevně přesvědčena a zároveň považuje relikvii za natolik vzácný předmět víry, že nepřipouští žádné vědecké zkoumání. *Zdroj: RV*

Egypt: Stavba školy dokončena!

Po více než třech letech výstavby se vloni podařilo pro školní rok 2020–2021 otevřít další stupeň školy sester františkánek v Beni Suef.

„Děti jsou šťastné, a pořád opakují, jak rády chodí do školy!“ říká sestra Nagat. Je zodpovědná za malou komunitu františkánek v Beni Suef, 110 kilometrů jižně od egyptského hlavního města Káhiry. Sestře Nagat se s otevřením vyššího stupně školy splnil dávný sen. Nyní mohou stovky dětí dokončit povinnou školní docházku na jednom místě – ve své škole. „Doposud musely děti odejít dokončit školní docházku jinam. Moc mě to trápilo,“ přiznává.

Koptský katolický biskup Thomas Adly otevřel školu. Sestra Nagat po jeho levici

Křesťanské a muslimské děti

V roce 2020 docházelo do školy františkánek z Beni Suef 179 dětí předškolního věku, 516 žáků základní školy a 70 dětí prvního ročníku střední školy. Počet muslimských a křesťanských děti je vyrovnaný. Nábožensky smíšený je i pedagogický sbor. Region, kde škola působí, je charakteristický napětím mezi náboženskými komunitami. Škola chce být místem, kde se učí příslušníci různých náboženství společnému soužití: „Otázkou vzájemného soužití a tolerance se hodně zabýváme v práci s dětmi, učiteli i rodiči,“ vysvětluje sestra Nagat. „Jsem přesvědčena, že děti si zdejší zkušenost odnesou do dospělého života a budou občany se smyslem pro vzájemnou toleranci a respekt.“

S tímto cílem je škola vedena od svého založení na konci 19. století. Minulost školy ale není jen historií tolerantního vzdělávání a poklidného soužití. Jsou v ní i bolestivé epizody. K té poslední došlo v roce 2013. Tehdy po sesazení a obžalobě prezidenta Muhammada Mursího příznivci Muslimského bratrstva školu napadli a vypálili. Stejný osud potkal celou řadu kostelů a křesťanských institucí po celém Egyptě.

Sestra Nagat rozdává dětem sladkosti

Od té doby byla škola opravena a přestavěna částečně i díky podpoře ze strany CSI a jejích dárců. Nová střední škola tak navazuje na závazek františkánských sester poskytovat dětem vzdělání. „Nemám slova, kterými bych vyjádřila naši vděčnost. CSI při nás stála ve všech obtížích, které nás potkaly,“ děkuje sestra Nagat.

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“

sv. František z Assisi

Sýrie: Jiskra naděje

„Pokračujeme v šíření naděje.“ Bratr Georges Sabé, partner projektu CSI v Aleppu

Jedna z nejtemnějších kapitol v historii Sýrie trvá už deset let. Město Aleppo je dnes z velké části ušetřeno bojů, životy mnoha obyvatel ale ohrožuje bída a pandemie. Partneři CSI se snaží bídě udržitelnými projekty čelit.

„Často slýchám lidi říkat: Stýská se nám po době, kdy na nás padaly bomby. Dnes už nás bomby sice neohrožují, ale všechno ostatní nás dusí,“ napsal nedávno bratr Georges Sabé v dopise s poukazem na ekonomické potíže Aleppa. Spolu s partnery projektu CSI Nabilem a Leylou Antaki je zakladatelem sdružení „Blue Marists“ v Aleppu. Od roku 2012 se sdružení snaží zmírňovat utrpení a šířit naději. Je jedním z hlavních partnerů CSI v Sýrii.

Nabil Antaki a Georges Sabé pravidelně o aktuální situaci v Aleppu píší srdceryvné dopisy. Na konci roku 2020 vyšel výbor z dopisů knižně ve francouzštině, italštině a španělštině.

Zatímco první syrské projekty CSI se zaměřovaly na lékařskou pomoc při válečných událostech, od znovusjednocení západního a východního Aleppa na konci roku 2016 (během války v Sýrii bylo město rozděleno na dvě části) se zaměřujeme především na udržitelné programy zlepšování každodenního života lidí v Aleppu. Jednou z velkých tragédií války je závislost většiny Syřanů na humanitární pomoci. Je způsobena ale nejen válkou, ale i uvalením drakonických sankcí na Sýrii. Mnozí tuto hořkou realitu prožívají jako hlubokou ztrátu důstojnosti.

Program Job

S programem „JOB“ (odkaz na biblického Joba zároveň na anglické slovo job) nabízejí Blue Marists nezaměstnaným lidem školení, jak založit start-up. Na konci programu obdrží nejslibnější projekty finanční prostředky na zahájení činnosti a mentora pro první rok. V roce 2020 jsme navzdory omezením způsobeným pandemií dokázali podpořit čtyři projekty: zubní ordinaci otevřenou 24letým absolventem medicíny, obchod s elektronikou, kadeřnický salon a krejčovské studio.

„Heartmade“

Druhý program Blue Marists, který je našim srdcím obzvláště blízký, je „Heartmade“. Za tímto jménem se skrývá krejčovská dílna, ve které přibližně deset žen šije jedinečné kousky oblečení ze zbytků látky a vyřazeného oblečení, čímž dávají starému oblečení nový život.

V posledních několika měsících byla dílna rozšířena o tři místnosti. Lze tedy zvýšit produkci. Především je však možné zaměstnat další švadleny. V téměř beznadějné ekonomické situaci Aleppa mají ženy ještě menší šanci najít práci než muži a každá taková příležitost je velice vítaná.

Dva programy „Job“ a „Heartmade“ nabízejí postiženým rodinám důležitou podporu a naději do budoucna. Bratr Georges shrnuje, co pro Modré maristy posledních několik měsíců znamenalo: „I když jsme často zklamaní, unavení a neklidní, jako Blue Marists se snažíme rozsévat naději.“

CSI – syrský projektový manažer

Jižní Súdán: Nový život po brutálním týrání

„Když jsem se bránila, vzal nůž a zranil mě.“ Athok Mayuot Adieek, osvobozená otrokyně

Otroctví v Súdánu bylo pro Athok Mayuot Adieek velké utrpení. Její pán ji pořezal nožem, když se chtěla bránit fyzickému týrání. Po trýznivých 19 letech se Athok vrátila do Jižního Súdánu.

Pětatřicetiletá Athok prožila šťastné dětství se svými sourozenci a matkou v severozápadním cípu nynějšího Jižního Súdánu. Pomáhala matce s domácími pracemi.

Stalo se to v horkem dni roku 2001. Šla do nedalekého lesa sbírat dřevo na vaření a při tom si udělala krátkou přestávku. „Vylezla jsem na strom a najednou jsem uviděla pět arabských bojovníků pod stromem. Křičeli na mě něco, čemu jsem nerozuměla. Proto jsem slezla ze stromu,“ říká Athok místnímu týmu CSI.

Nájezdníci Athok zajali a spolu s dalšími vesničany ji unesli na sever.

Příjezd do pekla

Athok byla na severu v Súdánu zotročena v domě Sadeed Sala. Sadeed se pokusil Athok zneužít. „Bránila jsem se, popadl nůž a poranil mi ruku a nos,“ vzpomíná na hrozné chvíle.

Athok se stala otrokyní bez práv. Denně musela pracovat v domě svého pána. Vařila a prala pro celou rodinu a uklízela dům.

Athok stěží nacházela chvilku klidu: „Pořád jsem byla ve střehu, abych neudělala něco špatně a nedostala od pána ránu bambusovou holí.“

Athok byla na pokraji zoufalství. Po dlouhou dobu nepomýšlela na útěk, protože jí Sadeed vyhrožoval, že ji zbije tak, že ji zmrzačí.

Po 19 trýznivých letech Athok jednoho dne zjistila, že ve vesnici pobývá arabský osvoboditel. Ve chvíli Sadeedovy nepozornosti mladá žena uprchla. Bylo 25. září 2020. Po krátké době našla osvoboditele, který ji zavedl ke skupině žen a mužů. I oni se vraceli do nově založeného státu Jižní Súdán. Společně podnikli dlouhou cestu zpět do své vlasti.

Athok ještě stále nemůže uvěřil svému štěstí. S dalšími 150 osvobozenými otroky ji v Jižním Súdánu přijal místní tým CSI. Athok dostala startovací balík s nástroji a potřebami pro každodenní život. CSI jí také dala potraviny a dojnou kozu a kdysi zneužívaná otrokyně může začít nový svobodný život.

Reto Baliarda

Irák: Povinnost vůči spoluobčanům

„To, co děláme, je samozřejmou povinností organizace na ochranu lidských práv.“ Louis Markos Ayoub – místopředseda organizace Chammurapi

Irák je jednou ze zemí nejvíce postižených pandemií COVID-19. Naši partneři v terénu poskytují konkrétní pomoc lidem na Ninivských pláních, aby byli chráněni před infekcí.

Dlouholetý partner CSI v Iráku zahájil kampaň „Ochrana před koronavirem“. Místopředseda organizace Chammurapi Louis Markos Ayoub nám řekl, že se jeho organizace zaměřuje na dezinfikování frekventovaných míst a informování obyvatelstva o omezujících opatřeních.

Školy v první linii

Školy byly v této oblasti otevřeny začátkem prosince. Následovaly náboženské a kulturní instituce a víceúčelové sály. Všechny budovy jsou dezinfikovány speciálně vyškoleným personálem.

Kromě dezinfekce prostor jsou vedoucí těchto institucí obeznámeni s opatřeními k omezení šíření viru. Za tímto účelem je k dispozici nezbytný ochranný materiál a dezinfekční prostředky.

Distribuce brožur zvyšuje povědomí o rizicích spojených s koronavirem. Současně se každý učí, jak chránit sebe a své okolí před infekcí.

Povinnost vůči spoluobčanům

Mnozí lidé, kteří v irácké Ninivské planině už tak dost trpí válkou a chudobou, jsou organizaci Chammurapi obzvláště vděční za pomoc v pandemii. Ayoub má radost z početných děkovných dopisů a dodává: „To, co tady děláme, je jednou ze základních povinností humanitární lidskoprávní organizace.“

Samozřejmostí je zaměření akce na lidi různé náboženské příslušnosti s cílem nejen pomoci, ale i posílit vazby mezi komunitami, což je v etnicky a nábožensky velice pestrém regionu nutné.

V roce 2020 oslavili partneři z organizace Chammurapi patnácté výročí založení, a v současnost jsou více než kdy jindy odhodláni pokračovat v plnění úkolů, které si vytyčili. Iráčané čelí mnoha problémům a výzvám a pomoc humanitární lidskoprávní organizace nutně potřebují.

Héléne Rey – CSI

Itálie: Open Doors vydala zprávu o pronásledování křesťanů v roce 2020

Křesťané jako první propouštění z práce a jako poslední adresáti podpory a humanitární pomoci. Covid se stal jedním z faktorů zhoršené situace křesťanů v zemích, kde je jejich situace tradičně křehká. Nárůst pronásledování a zabíjení pro víru je však celosvětovým trendem, ukazuje nový raport mezinárodního sdružení Open Doors.

Počet křesťanů zavražděných z náboženských důvodů se loni zvýšil o 60 %. „Křesťané prosí, aby se na ně nezapomínalo v modlitbě a na platformách mezinárodní diplomacie," říká Cristian Nani, ředitel italské větve nadace.

Více než 340 milionů křesťanů je pronásledováno kvůli své víře, protože žijí v nepřátelských oblastech, jsou oběťmi předsudků, netolerance, nemají možnost hájit svůj život, jejich svoboda a vlastnictví jsou ohrožovány. Chmurný obraz předkládá ve své nové zprávě mezinárodní sdružení Open Doors, založené v roce 1955 na pomoc pronásledovaným křesťanům. Analýza nadepsaná World Watch List byla představena v tiskovém středisku italského parlamentu.

Dokument konstatuje, že pronásledování křesťanů se rozrůstá ve všech oblastech. V minulém roce bylo zabito pro víru 4761 křesťanů (každý třináctý den jeden, šedesátiprocentní nárůst ve srovnání s rokem 2019, 2983 zabitých). K největším masakrům docházelo v Nigérii a v subsaharské Africe. Open Doors dále mluví o 4277 křesťanech věznených bez procesu, téměř vždy na základě smyšlených obvinění. Jediný pozitivní údaj poukazuje na nižší počet zničených kostelů a náboženských areálů (oratoře, semináře, školy, nemocnice), z devíti a půl tisíce (9488) v roce 2019 se snížil na čtyři a půl tisíce (4488) v loňském roce.

V klasifikaci států se situace jednoznačně zhoršila. Dvanáct zemí označuje raport za dějiště extrémního pronásledování. Od roku 2002 je na prvním místě Severní Korea, za níž následují Afghánistán, Somálsko, Libye, Pákistán a následují Eritrea, Jemen, Irán, Nigérie, Indie, Irák a Sýrie. V zemích, kde byla situace křesťanských komunit nestabilní již dříve, jako Indie, Vietnam, Myanmar nebo Bangladéš, se zpravidla situace velmi zhoršila v souvislosti s pandemickými restrikcemi. Celkově je nejčastější příčinou diskriminace radikální islamismus, etnické antagonismy v Africe, represe ze strany komunistického režimu v Číně, hinduistický extrémismus v Indii a organizovaný zločin ve Střední Americe. Jen v Indii nadace Open Doors pomáhala více než stovce tisíc křesťanů, kterým byla otevřeně odmítnuta pomoc kvůli jejich víře.
„Covid je zcela jistě jedním z klíčových prvků naší analýzy ve vztahu k diskriminaci křesťanů v roce 2020. V řadě zemí jsme slyšeli stížnosti na to, že se křesťané kvůli své víře ocitli poslední v řadě a nezřídka na konci distribuované pomoci už nic nezbývalo," kon-

statuje Cristiano Nani, ředitel italské větve Open Doors.

„Při analýze vyhodnocujeme stupeň násilí, jakému jsou vystaveny křesťanské komunity v zemích, kde dochází k určité formě diskriminace a pronásledování. Rozlišujeme pět hlavních oblastí, ve kterých k diskriminaci dochází: jednak soukromý život, tedy oblast vlastního prožívání víry, dále rodinnou oblast, tedy jak může prožívat křesťan svůj náboženský život v rámci své rodiny, protože – jak je známo – v případech konverze se může rodina stát prvním pronásledovatelem, pak je tu společenský, sociální život, tedy oblast práce a vzdělání, potom otázka státu, jakého druhu jsou zákony a zda mohou nějakým způsobem diskriminovat, a konečně život církve, nakolik je možný život církevní komunity, zda je omezován nějakými restrikcemi, monitorován státem, cenzurován apod.“

Zdroje pronásledování klasifikuje Open Doors podle devíti kritérií, která vyplynula z průzkumů v terénu, počínaje náboženským nacionalismem a prosazováním jediného náboženství, dále etnický a kmenový antagonismus, denominační protekcionismus (v rámci křesťanských vyznání), státní útlak, intolerance, která se objevuje i v některých rozvinutých zemích, a konečně diktátorská paranoia a korupce, vysvětluje Cristian Nani. Na otázku, jaké trendy se specificky projevily v uplynulém roce, odpovídá:

„Rozlišili jsme pět základních trendů: prvním z nich je Covid-19, který vyhrotil kulturní, sociální a ekonomickou zranitelnost v některých společnostech. Druhým trendem je militantní islamismus, který využil restrikcí spojených s pandemií k expanzi zejména v zemích subsaharské Afriky. Také třetí trend má souvislost s Covid-19, jde o větší dozor nebo restrikce náboženské svobody ze strany určitých vlád. Další tendencí je posilující provázanost nacionalismu s majoritním náboženstvím v některých zemích. A poslední: Covid-19 přispěl ve Střední Americe ke konsolidaci vlivu kriminálních skupin, obchodníků s drogami.“

Jak dodává ředitel italské větve organizace Open Doors, křesťané žijící pod útlakem prosí zejména o to, abychom na ně pamatovali v modlitbě. A konkrétně na mezinárodní platformě, v kulturně ekonomických vztazích mezi státy je důležité mít na paměti úroveň lidských práv, mezi něž patří náboženská svoboda. Zdůrazňuje zároveň, že právě ve společnostech, kde je víra rizikovým faktorem, jako je Irák nebo Sýrie, se nakonec přítomnost křesťanů může ukázat jako zcela klíčová pro obnovu zdevastovaných zemí a srdcí poznamenaných beznadějí.

Johana Bronková – RV

Open Doors
Serving persecuted Christians worldwide

CSI
Christian Solidarity International
Křesťanská mezinárodní solidarita

K zamyšlení a modlitbě

„Pane, ty znáš každou moji touhu, žádný povzdech můj ti není tajný.“ Žalm 38,10

Egypt

Vláda nedávno rozhodla, že dalších 45 kostelů a 55 přilehlých budov stojí v souladu s platnými předpisy pro výstavbu křesťanských míst uctívání. Celkový počet kostelů a církevních budov, které jsou od zahájení legalizačního procesu 30. srpna 2016 právně uznány, už činí celkem 1738. V posledních desetiletích bylo mnoho kostelů a kaplí po celém egyptském území postaveno spontánně, aniž by všechny stavby měly potřebná povolení. Tato skutečnost opakovaně vyvolává nábožensky motivované násilí ze strany islámských skupin. Modleme se za další vstřícné kroky egyptské vlády směrem k desetimilionové křesťanské menšině a za pokojné soužití různých náboženství.

Uganda

Muslimové zabili v severní Ugandě pastora Davida Omaru. Stalo se tak 31. října krátce po pastorově rozhlasové promluvě, ve které přirovnal křesťanství k islámu. Syn pastora říká: „Po rozhlasové promluvě otci někdo zavolal, pochválil jeho řeč a požádal ho o setkání. Na dohodnutém místě nás očekávalo šest lidí v islámském oblečení. Začali otce bít a škrtit. Dal jsem se na útěk. Dva útočníci se mě marně snažili dostihnout.“ Po pastorovi zůstala žena a osm dětí ve věku od 10 do 30 let. Modleme se za pozůstalé po pastorovi Davidu Omaru.

Irák

Díky zlepšené bezpečnostní situaci a infrastruktuře se v říjnu a listopadu 2020 vrátilo domů do druhého největšího iráckého města Mosulu asi 90 křesťanských rodin. Od června do srpna 2014 bylo teroristickými milicemi IS vysídleno ze severního Iráku kolem 100 000 křesťanů. Většina z nich našla útočiště na předměstí hlavního města iráckého Kurdistánu Erbílu. Mosul byl v létě 2017 osvobozen od nadvlády IS iráckou armádou a mezinárodní koalicí. Většina uprchlých rodin se už ale nechce domů vrátit. CSI téměř dvě desetiletí hájila a nadále podporuje sužované křesťany, jezídy a další náboženské menšiny v severním Iráku. Modleme se za těžce zkoušenou iráckou křesťanskou komunitu.

foto: Partner CSI William Warda v rozhovoru s jezídskými školáky

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.12.2021 do 31.1.2021

Mgr. Adlt Miroslav, Bartoš Ladislav, Běhanová Ludmila, Bělohradský Jindřich, Benák Vladimír, Benda Jan, Beneš Alfons, Bernkopf Jaroslav, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, MUDr. Bortlík Ladislav, Bouchner Zdeněk, Breindl Barbara, Brich Václav, Brychta Petr, Mgr Brzezina Roman, Burget Radek, Busková Milada, Cabejšková Horká Marie, Cieslar Jan, Coufalík Václav, Mgr. Čaňo Miroslav, Čechová Marta,P. Čermák Josef,Mgr. Černá Iveta, Dáňa Libor, Daňková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, Dobrovodský Jozef, Ing. Dolák Josef, Doležalová Ludmila, Ing Doležal Jiří a Jana, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Domesová Jarmila, Ing. Dosoudil Pavel, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Drdla Karel, Droppa Ondrej, Duba Roman, Dubnická Marie,Mgr. Dubský Zdeněk, Eliáš Petr, Mgr Erhartová Jitka, Exner Karel, Ing Fajmon Vladimír, Faksová Anežka, Ing Faltýnek Josef, Farní Charita U P. M. Růžencové, Felner František, Fojtík Josef, Frolková Noela, Fujáková Růžena, FÚ Jakubov, FÚ Litohoř, Grubhoffer Stanislav, Haman Josef, Hamingerová Jana, Hana a JUDr. František Borkovi, Mgr. Hanák Martin, Hanousková Eliška, Ing Hanžlová Marie, Hašková Dominika, Havelka Jan, Herynková Miloslava, Mgr. Herzánová Jana, MUDr Hlaváčková Marie, Hofman František,Ing Holub, Vítězslav CSc, Hošková Ludmila, Hríň Milan, Chalupecký Daniel, Ing. Chalupník Pavel, Chalupski Michal, Chrástecký Jaroslav, Chrastina David, Jágrová Ludmila, Ing Jakeš Jan, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jargus Jan, Jargusová Anděla, Jarkovská Ludmila, Jašková Marie, Jebousek Josef, Jelínek Severín, Jelínková Vlasta, Jendrichovský Ján, Jílek Petr, Jirek Pavel, Ing. Johnová Ludmila, Jónová Veronika, Joudal Karel, Mgr Juchelka Gabriel, Ing KalábRudolf, Ing. Kališ Jaroslav, Kameník Dalibor, JUDr.Ing. Karas Jiří, Mgr Karasz Martin, Kašicová Jaroslava, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Kateřiňáková Ludmila, Kelnar Pavel, Klauz Milan, Petr Klus, Kniezková Brňáková, Knos Jan, Kolářová Hana, Kolečkářová Anna, Kongregace Sester Nejsvětější svátosti České Budějovice, Kopeček Lubomír, Mgr Kopečný Vojtěch, RNDr Kopečný Vít Maria, Koutová Marie, Mgr Kováč Peter, Koval Marie, Kovář František, Krajewski Michal, Krejčová Jana, Kružík Václav, Kšírová Alice, Kuba Tomáš, Kubalčík Jan, Kudla Martin, Kudrna Jan, Kuřátková Lenka, Lacina Pavel, JUDr. Lamač Ladislav, Ing Larisch Vilém, Ing. Lavický Karel, Lazebníček Lukáš, Ličman Jan, Ing. Loub Josef, Lukeš Pavel, Ing Macek Vojtěch, Ing Macíček David a Petra, Mgr Macík Oldřich, Macháčková Kateřina, Mgr Macháčková Marcela, Machovský Miroslav, Malíková Jitka, PhDr. Mančalová Jana, Marečková Eliška, Marková Jana, Martínek Daniel, Dr. Martinková Ludmila, Michalcová Jitka, Michalčíková Libuše, Michalová Olga, Michl Jindřich, Ing. Mikšů Jindřich, Mikula Albert, Mikulášková Jaroslava, Minářová Jitka, Miškovská Eugenie, Mrázová Eva, Mucka Jan, Mühlová Irena, Navrkalová Ludmila, Nehybová Miroslava, Nemravová Miloslava, Ing Nesrstová Pavla, Mgr Neudert Jan, Neužil Jan, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Novosad Antonín, Olšák Josef, PharmDr. Ondráčková Marie, Ondráková Marie, Ondruš Jiří, Oravová Eva, Pálek Jaroslav, Mgr Papicová Ludmila, Pašková Anna, Pašková Ludmila, Pavelková Eva, Pavera Martin, Pechová Otilie, Ing Peterec Miroslav a Terezka, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Piprek Petr, Piprek Radim, Plášek Pavel, Plášková Karolína, Plecháčová Zdena, Plisková Marie, Pohunková Miroslava, P. Mgr. Poláček Bohumil, Mgr. Popelová Marta, Bc. Pořízek Miroslav a Šárka, Pospěchová Šárka, Pravoslavná církevní obec v Jeseníku, Prentisová Michaela, Procházka Jan, Procházková Marie, Procházková Miluše, Prokop Tomáš, Provazník Jiří, Průchová Emilia, Przeczková Eliška, Přibylová Petra, Ptáček Bořivoj, Pumprlová Pavla, Radikovská Marie, Raszyková Ludmila, Raveane Josef, Regner Otakar, Reichenbachová Jana, Rydlo Jan, Řičánková Blanka, Řihák Hynek, Říhák Lubomír, Řk. děkanství Soběslav, Řk. farnost Babice u Lesonic, Řk. farnost Drnholec, Řk farnost Hrob, Sabová Margita, Saska Tomáš, Sasková Helena, Sbor BJB v Broumově, Mgr Sedláková Jana, Sedláková Ludmila, rodina Sedmíkova, Sekyrka Michael, Ing Sigmund Stanislav, MUDr Skovajsa Petr, Sládečková Marta, Sluštíková Ludmila, P. Smolen Štěpán, Smolíková Hana, Bc Smrček Daniel, Smutný Josef, Sobek Oldřich, Ing. Solař Jiří, Sršňová Helena, Stillová Ludmila, Stoklas Vladimír, Stoklásek Josef, Straková Mária, Strnad Milan, Stulová Anna, Svobodová Aloisie, Svobodová Dana, Svrčina Miroslav, Synková Marie, Szkandera Vladislav, Šerý Lukáš, P.Mgr. Šich Josef, Ing Šleprová Petra, Mgr. Šplouchal Jan, Štajnar Metoděj, Ševaňáková Monika, Štván Jaromír, Švejnohová Krista, Tefrová Marie, Thomasovi, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Mgr Tomášková Veronika, MUDr. Truhlářová Magdaléna, Turičík Marcel, Turková Eva, Tvarochová Jiřina, Uhlík Václav, Utíkalová Marie, Vachek Pavel, Valerovi Tomáš a Renata, Váňová Veronika, Večeřová Jiřina, Vejtasová Jana, Vendelínová Lidie, Veselá Jitka, Mgr Veselá Zdeňka, Vintr Josef, Vítková Marie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Vlasková Agnesa,P. Mgr. Vlček Josef, Volfovi Ludmila a Josef, Vondrák Luděk, Ing Voplakal Miloš, Ing. Vrágová Marta, Vrbenský Pavel, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Zálešák Josef, Zboroň Josef, Ing Zeman Václav, Zieglerová Marie, Zlatušková Miloslava, Žákovská Jana, Ing. arch. Žalud Stanislav, Bc Žanta Miloslav, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují
CZECH REPUBLIC

Česká pošta | **OP** | **2019/05333**

Zpravodaj CSI je adresátům zasílán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:
Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084
737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika
Prima banka
č.ú. 837 035 3002/5600
IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSANÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.